

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Előfizetési ára:

Egész évre	1.80
Fél évre	—,95
Negyed évre	—,50

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő:

LEPSÉNYI MIKLÓS

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VIII., Práter-utca 44.

Egy petitsor hirdetés ára 10 krajcár.



Magyar szentek hódolata.

A gavallérok.

Azt a seregecskét nevezzük így, mely a néppártból kilépett képviselők lapja, a *Néppárt* című ujság mellé csoportosult. A makulátlan jellemeknek tisztelet. De akiknek jobb lenne csendben maradni s örülni azon, hogy a homályban szépen meglapulhatnak, és mindennek dacára mégis ugrándoznak s fölhívják magukra a közfigyelmet, vajjon nem érdemlik-e meg az ilyenek, ha egy pár ostorcsapás éri a hátukat?

Már lapunk mult számában is szólottunk a *Néppárt* ujság két erős oszlopáról és Molnár prelátus ur két fegyvertársáról, hogy olvasóink azokról következtethessenek a többire. Mert a madarat tolláról s az embert barátjáról ismerni meg, — a pártokat és lapokat pedig az ő támogatóikról. Hogy beföllegzett az olyan pártnak és lapnak, melynek zászlaja alatt sikkasztók, elvtagadók s népámitók viszik a vezérszerepet, ott van példának a liberális párt, melyben az ilyesfajta uri emberekből bizony találkozott az elégnél is több. De nincs is e pártnak tekintélye. Nem is az erkölcsi erő, hanem csak a konc után való epekedés, az önérdek utáni örült hajsza tartja össze, hogy még eddig porba nem omlott és egymást nem falták föl a haszon után futkározók. A *Néppárt* ujság körül is kezdik olyan alakok ütni föl a fejüket, akikre mi egy csipetet se lennének büszkék s nem állítanók ki őket a kirakatba, mint a *Néppárt* ujság. Erre nem alkalmas se *Lakos János*, akinek gyorsvonaton kellett a Magyar Néplap kiadóhivatalából az irháját elhordani; se *Gubacsy Pál*, aki még tavaly azt kérdezte azoktól, kik a nép jogát megtagadják, tehát Molnárektól is: „Mért nem adjátok meg a szavazati jogot, melyet igazságosan nem lehet elvonni a néptől?” De nem alkalmas *Radich Géza* se, aki meg Letenyén és Letenye környékén apostolkodik Molnárek mellett, egy gyékényre kerülve a nyugalmazott finánccal!

Ki ez a *Radich Géza*? A jó ég tudja! Valami egy év előtt került Letenyére s azt mondták, hogy orvos. De gyógyítania nem szabad, mert orvosi oklevele nincs. Elvették-e tőle, vagy soha nem is volt? nem lehet kitudni. Minden komolyabb foglalkozás nélkül csak úgy facérkodik. Ugy látszik rokonainak könyörülete tartja benne és családjában a lelket.

A facér embereknek természetesen valami kis szórakozás kell, amivel az időt agyonüthetik, mert másképp halálra unnák magukat. *Radich Géza* unalmában tehát beállt a *Néppárt* ujság terjesztőjének és a nép elbolondítójának.

Bizonyára t. olvasóinknak is van tudomásuk arról, hogy a *Néppárt* ujság 5-ik számában

a letenyei került *Becsehely* községéből egy nyilatkozat jelent meg *Lepsényi Miklós* ellen, melyben a 29 pontot elítélték.

Mikor e nyilatkozatot olvastuk, azonnal kijelentettük abbéli meggyőződésünket, hogy itt valami aljas játéknak kell a dologban lenni. Megerősített e gyanunkban az is, hogy az aláírók s a „*Néppárt*” ujság dicsérői között találtuk *Boszkovits Viktor* zsidót is. A népet félrevezették, elámitották, mert lehetetlen, hogy azért, amért mi a *népért* küzdünk, a *népnek* nagyobb jogokat akarunk adni, a *nép* terheit *könnyíteni* akarjuk, — lehetetlen, hogy emiatt a nép elforduljon tőlünk és ebbeli törekvésünket helytelenítse. Hisz akkor az a nép elvesztette volna józan esztét és *saját maga ellen* cselekednék, mert a 29 pontra nem *Lepsényinek* van szüksége, hanem a *népnek*. — Így beszélünk akkor mindjárt, mikor a *Becsehelyen* keltezett nyilatkozatot olvastuk.

Nem is csalódtunk. Már november 3-án a következő levelet kaptuk *Becsehely* szomszéd-ságából, *Egyedutáról*:

„Meglepett a „*Néppárt*”-ban közölt, *Becsehelyről* keltezett nyilatkozat, melyet 53 ember irt alá. Ez nagyon bántott, tehát utána jártam a dolognak, hogy tulajdonképpen ki ott az izgató? Mindent megtudtam. A főt. esperes ur utasított, hogy irjam meg ezeket: Október 29-én mise után *Becsehelyen* megszólítja őt egy *Német Pál* nevű ember, hogy a „*Néppárt*”-ból értesült arról, hogy az ő neve és a fiai neve a nyilatkozat aiatt áll. Szép áldásokat kívánva arra, aki oda irta, azt monda, hogy se ő, se fiai nem tudják ki merészelt az ő nevüket oda írni? *Sali László* s még néhányan szintén nem tudják: hogyan került az ő nevük a nyilatkozat alá.”

E sorok írója természetesen azt is hamarosan megtudta, hogy az aláírásokat a facér ember, *Radich Géza* szedte össze.

De minő módon? Ámitással, hazudozással, a szegény nép *gaz félrevezetésével!*

Ezt meg a következő levél bizonyítja, amely már egyenesen *Becsehelyről* jött s amely imígyen szól:

Mélyen tisztelt Szerkesztőség!

Azon nyilatkozat, amely *Becsehelyről* keltezve jelent meg a *Néppárt* ujságban, az nem *Becsehelyen* készült. És itt van szerencsénk tudatni annak eredetét. Fájdalom, hogy ránk ezen szegényen ömlött.

Tőlünk két ember, *Imre István* és *Rada Andor* borkóstolót vittek *Muraközbe*. Haza felé jövetkor *Letenyén* eléjük lépett *Radich Géza* és ezen kezdette beszédét: *Lássák kedves barátaim, milyen szegényt öntött most Lepsényi Miklós országos képviselőnk mireánk, katolikusokra!* Mert ő október 14-én még vért ontott volna a néppártért és most jelenleg 26-án **átlépett a kormánypártiak közé!** Tehát most nekünk letenyeieknek nincs néppárti képviselőnk. Akarják-e a néppártot vissza? Erre az válaszolta az a két ember: *Mink Becsehelyen* egyáltalán a néppártnak támogatói

vagyunk! Erre azt mondotta eme hamis proféta: Itt van ez a csomó ujság, ezt vigyük el Becsehelyre és adják az embereknek oly hozzáadással, hogy aki szeretné vissza a néppártot, az írjon alá. Tehát ehhez ragaszkodtak a mi embereink, azért aki egy ujságot kapott, az aláírt, hogy ő kapott egy ujságot a néppárttól!

Tehát egészen mást beszéltek Letenyén a mi embereinknek és most szégyen fordult forrón szeretett képviselőnkől reánk! (Nem kedves jó testvérek, nem önökre, hanem arra fordult szégyen gyalázat, aki önöket, becsületes hívó népet aljas hazudozásaival félre akarta vezetni. — Szerk.) Hanem esküszünk most és mindenkor, hogy mi Lepsényi Miklós országos képviselőnket soha meg nem tagadjuk, és hisszük, hogy bármikor fordulunk kegyes színe elé, ő se tagad meg minket.

Ezer bocsánatot kérünk nagyságos képviselő urunktól, ne vegye rossz néven a félrevezetés által elkövetett bűnünket. Bátran mertünk szembeszállni a hamis profétával, mert a gyalázat nem Becsehely mezőváros választó polgáraitól jött ki, hanem azon folytonos gyalázó Molnár János féle Néplap hordozó szemtelenkedő egyénektől, kik országos képviselőnket már évek óta gyalázzák, de azért nem árthattak neki, és most sem árthatnak, hanem szégyeljük magukat, hogy tudatlan embereket szedtek rá és más becses nevét sértegetik!

Ezen levelünket bátran mutassa az ellenséges feleknek, hogy Becsehely kész inkább meghalni, minthogy Lepsényi Miklós országos képviselőnkől elpártolni!

Kelt Becsehelyen, 1899. november 5-én.

Böjti Ferenc
h. bíró és levélíró

Németh Pál öreg,
Németh Pál ifju,
Imre István.

Most ezen levelünkhöz aláírásokat nem gyűjtöttünk, hanem ha kell, nem annyi ír alá, mint a hamis profétának, aki többnyire kis lányoktól kérdezgette: hogy hívják apját? és ő írta fel, hanem én sajátkezűleg íratok minden emberrel, ha a szükség úgy kívánja.

Kiváló tisztelettel
Böjti Ferenc.

Ime, így ír az a jó becsehelyi nép, amint megérti, miről is van itt szó?

Tehát nemcsak a Néppárt ujságban dolgoznak ellenünk **rágalmakkal**, hanem még künn a vidéken is! Hazudniok föllenteniök, rágalmazniok, a népet ámitaniok kell, mert ha az igazságot mondanák meg, még annyira se tudnának menni, mint így.

De hát ime, beteljesedik a közmondás, hogy nemcsak a sánta kutyát lehet hamar utolérni, hanem a hazug embert is. Lám, Radich Géza hazugsága is mily rövid életű volt! Csak azt nyerte vele, hogy a Letenye vidéki nép jobban megismerte és most már **megveti**. A hazug népámitónak nincs becsülete senki előtt, még a legegyszerűbb ember előtt se.

Lásd te jó nép, ilyenek a mi ellenségeink. És ilyenek a néppártból kilépett képviselők barátai. Érdekes volna tudni: vajjon büszkék-e Molnár urék az ilyen fegyvertársakra?

A mi támogatóink egyszerű emberek ugyan, de **becsületesek!** Azok között nincs elvtagadó, nincs népámitó, nincs sikkasztó. A mi embereink nem küzdenek még a **Néppárt** című ujság ellen se hazudozással vagy rágalmakkal, mert tudják, hogy ezt tiltja az Isten törvénye, ők pedig az Isten törvénye ellen nem akarnak vétetni.

Barátaim, micsoda ügy az, amelynek védelme végett hazudni, ámitani, rágalmazni kell! Lehet-e az ilyen ügy Isten ügye?

Mondhatjuk, hogy nagyon szép támogatóik vannak Molnáréknak! Ugyan tisztelt vezér urak, s önök is tisztelt képviselő urak, hát nem szégyenlik az ilyen kompánistákat? Nem tudom hogyan töltenek tiszta bort a pohárba. Sok seprőt látok én az önök hordájában.

Mily szégyen, így fölsülni azzal a levéllel, amelyre önök a legnagyobb súlyt helyezték!

Mennyi megszegyenyítés is érte már önöket, amióta kiváltak a néppártból! Higgyék el, hogy ez nem lehet mind a pusztá véletlen műve. Az Isten keze van itt!

Nyiljanak föl szemek. Meneküljenek a bizonytalan és gyanus existenciáktól és **jőjjenek vissza a szegény nyomorgó néphez!** Öleljék kebelükre ismét s az hozannát zeng önöknek.

Hisz oly édes a népet szolgálni, a nép javán fáradozni!

Miért nem térnek tehát vissza? . . .

POLITIKAI HIREK.

Képviselő-választás.

Az *Urányi* Imre halálával megürült máramaros-szigeti választókerületben a központi választmány e hó 16-ikára tüzte ki a választást, amikor is három jelölt között fog a harc lefolyni: *Bródy* Lajos függetlenségi, *Jakab* Péter és *Lator* Sándor kormánypártiak között.

Kormánypárti ellenzék.

Eddig csak a Kossuth-pártot ismertük ilyennek. De most úgy látszik, az országgyűlési néppárt is arra az örvényre lép. Ugron Gábor eddig távol tartotta magát a delegációtól, vagyis a közönségek bizottságaitól, mert a közönségeket nem fogadja el a 48-as párt, tehát nem is tárgyal felettük, de most mégis bemegy a delegációba, hogy az **ellenzék is** képviselve legyen ott. Ott van ugyan a néppárt, de azt nem tartják ellenzéknek, annyira nem, hogy még a kormány lapja is azért tépi, korholja, hogy mért nem ellenzéki? Széll Kálmán lapja, a Budapesti Napló november hó 5-diki számában erről így ír:

„A nemzeti pártnak a szabadelvű pártba való beolvadása óta a delegációnak most lesz az első ülészaka. És ennek az ülészagnak az volt a jellege, hogy a delegációban nem lesz ellenzék. Egyáltalán nem lesz. Mert a **néppárt** a

parlament plénumában (a képviselőházban) ellenzék ugyan — már amilyen, olyan — de a *közösügyek* tárgyalására hivatott bizottságban *nem az*. Annaira nem az, hogy ha ellenzéki észszel gondolkoznánk, azt mondanók róla, hogy *rosszabb a kormánypártnál*. Ez a Janusfejű (kétfejű) párt, amely a nép felé fordult képén frigiai siphát, Bécs felé néző arcán lakájsüveget visel, irtózik attól, hogy *gutgesinnt* mivoltára akár a leghalkabb, legfélénykebb ellenzéssel is homályt borítson; *még az istenadta mindent*, amit a közös kormány követel, sőt azon volna, ha lehetne, hogy **még többet** is adjon, csak hogy lássák Bécsben, milyen jó, milyen hü, milyen szolgálatkész az udvaronc néptribunok párja, a halinával ölelkező aranygyapju pártja, a lefelé dühösen ordító, felfelé alázatosan nyafogó néppárt. Ha ez a párt egymaga képviseli a delegációban az ellenzéki kritikát és ellenőrzést, az annyit jelent, hogy *nincs ott ellenzék*."

Ime, még a kormány lapja is tulságos engedékenynek találja a néppártot, mikor Bécs kér tőlünk valamit. Még az is azt szeretné, ha magyarabb, nemzetibb, keményebb dereku volna. Nem nevezük-e tehát joggal pecsovics pártnak?

A községenkénti szavazás.

Mócsy Antal mult beszédében ajánlotta a képviselőháznak, hogy hozzák be a községenként való szavazást. Ez helyes beszéd. Csak azt nem értjük, hogy lehet a községenkénti szavazást kérni, és az *általános szavazati* jogot ellemezni? Mert ezt Mócsy ur ellenezi. Hisz a községenként való szavazást másként nem lehet behozni, csak úgy, ha a szavazás *títkos* lesz. Mert másként minden községbe külön választási elnök kellene s az ellenőrzés lehetetlenné válnék. De ha a *títkos* szavazást behozzuk, ugyan mi állhatja akkor utját az általános szavazásnak? Ezt szeretnénk tudni, csak hogy erre egy kissé bajos megfelelni.

Országgyűlés.

November 6.

Az indemniti tárgyalását ma kezdte meg a Ház. Az indemniti alatt fölhatalmazást kell érteni arra, hogy a kormány a költségek megszavazása nélkül tovább kormányozhat, a mult évi alapon. Azaz annyi adót szedhet be, amennyit tavaly beszédett, s arra ki is adhatja, amire a tavalyi fölhatalmazás szerint kiadhatta. Uj évig a költségvetést letárgyalni nem lehetne s azért kell indemniti.

A vitát **Kossuth** Ferenc vezette be. Beszéde ma is langyos, amolyan se hideg, se meleg volt. Panaszkodott, hogy Hentzit ünnepeztette a katonaság a magyar fiukkal.

Mócsy Antal a néppárt nevében szól. Elmondta, hogy a kormány mindinkább közeledik a néppárt programjához. (Mi nem látjuk. Talán a néppárt szeretne a kormányhoz közeledni? Szerk.) Megdicsérte Széllt, s a kereskedelmi és földmívelési minisztereket, akik sokat tettek már a nép terheinek könnyítésére. (Igaz-e ez, nép? Kisebb az adó? Szerk.) A közigazgatás is egyre javul. (Hát ez igaz-e? A szolgabírók emberségeseb-

bek-e? Szerk.) A néppárt csak azért nem szavazza meg az indemnitást, mert a kormányelnök a revíziót nem fogadja el. (Mi még azért se szavaznók meg, mert a kormány a népek nem ad jogokat; terheit nem apasztja, üdvös intézkedéseket nem igen tesz. Szerk.)

Komjáthy Béla fenekedett ezután, a kit **Ugron** Gábor követett. Ugron élesen, színesen és erősen beszélt. Közállapotaink súlyedségét oly élénk színekkel festette meg, hogy elhült a vér a hallgatónak. Nincs bizalma Széllben se, mert Bánffy emberei uralkodnak még most is.

November 7.

Szerencsés ember ez a Széll Kálmán. Már megvan az indemnitása is. Három ülés alatt letárgyalták, megszavazták.

Ma csak **Marjay** Péter és **Barta** Ödön szóáltak föl, mindketten a javaslat ellen. Marjay a katonaság német szellemét tette szóvá, míg Barta őszinteség hiányáról vádolta Széllt.

Ezután **Széll** Kálmán felelt az ellenvetésekre s iparkodott a vádakát megcáfolni. Hosszu beszéde után a szavazás következett, melyen nagy többséggel elfogadták a javaslatot.

Parasztsozializmus.

A Magyar Néplap a kisemberek, a nép *vallási, erkölcsi, társadalmi és anyagi* érdekeinek istápolása céljából alapított s nyolc évi fönnállása óta híven teljesíti maga elé szabott föladatát. Ezen idő alatt sok ellenségeskedést kellett tapasztalnia, sok üldöztetést kellett eltűrnie azok részéről, akiknek érdekét sértette azért, hogy a nép érdekeit szolgálhassa. Azonban nem csüggedt, mert tudta, hogy csak az üdvözül, aki mindvégig állhatatos marad; csak az éri el célját, aki mindvégig kitart. Az ellenségekkel tehát csüggedés nélkül harcolt, az erőszak alatt megadás és meghajlás nélkül türt. Ha küzdelmében segítők csoportosultak melléje, — örült; ha veszedelem idején magára maradt, — nem csüggedt.

Mikor a Magyar Néplap a nép vallási érdekei mellett szállott sikra, sokan érdeklődve nézték küzdelmeit, néhányan segítettek is neki, vagy legalább a segítség jó szándékával lábatlankodtak körülötte. Mert a *vallási* érdekük ezeknek is az volt, ami a népé, tehát a saját érdekük védelmezése érdekelte őket.

A Magyar Néplap azonban kötelezve érzi magát arra, hogy föladata minden pontjának megfeleljen és a nép társadalmi, anyagi érdekeit is megvédelmezze.

És ez már azok közül is soknak nem tetszik, a kik a vallási érdekekért folytatott küzdelmében mellette állottak. Nem tetszik pedig azért, mert nem a néphez tartoznak és *anyagi, társadalmi tekintetben a népével nem azonos* az ő érdekük.

Legalább ők így fogják föl a dolgot. Azért aztán azt, aki a nép anyagi érdekeiért, társadalmi helyzetének javulásáért is küzd, — ellenségüknek tekintik és *paraszt-szociálistának* nevezik, mert szerintük csak a paraszt a nép.

Igy ítélnék most a Magyar Néplap felől is. Hogy igazságtalanul, az világos, mert a nép helyzetének javítására való törekvés *nem osztályérdek* szolgálatát jelenti, hanem a legelsőrendű *állami érdek* mindenütt a világon, de különösen nálunk, ahol a parasztság a legfontosabb tényező, ahol tehát a parasztság jó vagy rossz helyzete a nemzet jó vagy rossz helyzetével egy jelentőségű.

Ebből látszik, mily igazságtalanul vádolják a Magyar Néplapot *paraszt-szociálistasról* azért, hogy a nép érdekeiért küzd, tulajdonképp pedig nemzeti érdeket szolgál. És vádolja *Zichy Nándor*, aki Székesfehérvárott azt mondta, hogy ő is a néphez tartozik.

Ha a parasztság kifogástalan helyzetben volna, a más osztálybeliek pedig hozzá képest elhanyagolatlanok: úgy méltán lehetne vádolni osztályérdek szolgálatáról azokat, akik kizárólag vagy legfőképpen a paraszt nép érdekeit védelmeznék. De nálunk, sőt az egész világon éppen az ellenkező történik, t. i. a parasztság érdekeit mindenütt háttérbe szorítják, nálunk pedig hozzá a legnagyobb igazságtalanságokat is követik el ellene.

A földmivelő nép természeténél fogva békés, kevéssel megelégedő és tüdő, mert *vallásos*. A testületi szervezetségnek teljes hiányával lévén, óriási tömegei dacára se vonja magára a közfigyelmet. Szószólói soha nem voltak, akik ráterelték volna a figyelmet s helyzetének ismertetésével sorsának javulását eszközölték volna.

Pedig ez már régóta kívánatos volt, mert a parasztság érdekeinek rovására nyert kielégítést ez országban minden érdek, már évtizedek óta. Így jutott a paraszt nép oda, hogy immár magával is jöthetetlen, nemhogy az államot hordozhatná biztosan, mely vállain nyugszik.

A Magyar Néplap tehát *azt is föladatává tette*, hogy a nép anyagi érdekei mellett állást foglaljon és helyzetén javítson. Föladatává tette annál inkább, mert belátta, hogy ez által nemcsak a felebaráti szeretet cselekedetét gyakorolja, hanem *nemzeti érdek*et is szolgál; belátta, hogy máskülönben lehetetlenség a népnek magán annyira uralkodni, hogy a vallás és társadalom fölforgatására törekvő szociáldemokraciához ne csatlakozzék, mely egyedül mutat *hozzá is* jó szívet, egyedül akar számára is jogot és segítséget. És ha ez bekövetkeznék, rettenetes istenítélet várna a társadalomra. Pedig bekövetkeznék, mert *a nép kénytelen volna a szociáldemokraciához csatlakozni, mely egyedül törődik vele cselekedettel is*, nemcsak szép szavakkal. Jótékony egyesületeket alkot a számára, rokkant- és nyugdíj-intézeteket, illetőleg pénztárakat szervez, ingyen nyomtatványokat ad neki stb. Ellenben mástól nem kap semmit, más senki nem törődik vele. A legujabban

megalakult *Molnár-párt* eszköznek szintén szeretné ugyan a népet megnyerni, de e célból még ingyenes lapot se tartja érdemesnek megreszkírozni, hanem „*Néppárt*“ című silány lapjának is árt szabott, még pedig értékéhez mértén roppant magas árt. Programjába nem vesz föl olyan követelményt, mely csupán a földmivelő nyomoruságán segítene. Szóval nem az éhező nép számára akar gesztenyét kikaparni a tűzből, hanem a néppel akar kikapartatni esemegéül a jóllakottak számára.

Egyedül a Magyar Néplap küzd tehát a néppel, a nép érdekeiért. Egyedül a Magyar Néplap akarja az alsó néposztály közzgazdasági helyzetét javítani és az általános szavazati jog révén azt társadalmi tényezővé tenni. Egyedül a Magyar Néplap követeli, hogy az ország minden egyes becsületes polgára ugyanazokat az eszközöket használhassa boldogulása keresésénél, amelyeket kiváltságosabban használhattak eddig. Egyedül a Magyar Néplap hangoztatja, hogy a legalsóbb néposztály más osztálybelieknél aránylag jobban meg van terhelve, holott kevesebb joggal bír, ezen tehát mulhatlanul változtatni kell az igazságosság követelményei szerint, vagyis a legalsóbb osztálybeli nép előnyére.

Nos hát, ha a Magyar Néplap ezért „*paraszt-szociálista*“ címet érdemel, erre a címre büszkébb lesz, mint sokan a belső titkos tanácsosi címükre, mert tudja, hogy azt a címet a *legfontosabb nemzeti érdek buzgó szolgálata* által nyerte ki.

A Magyar Néplap az állam legerősebb föntartó oszlopát, a parasztságot ezután is támogatni fogja s annál buzgóbban, minél nagyobb erőfeszítéseket tesznek más oldalról a végett, hogy ezt az oszlopot kidöntsék. Lehet, hogy be fog következni az, amivel a Magyar Néplapot rémitgetni akarják és visszahuzódásra szeretnék bírni, hogy t. i. *életébe kerülhet az*, ha tovább is támogatja azt az összeroskadni készülő oszlopot, — de azért mindvégig ki fog tartani, mert ily dicső halál csak méltó jutalom lenne részére a nemes küzdelemért.

—th.

A kétszívűek.

Tisztelt polgártársak! Mindnyájan tudjátok, hogy a „*Magyar Néplap*“ néhány hét előtt *kénytelen* volt a nép érdekében fölvenni a harcot az országgyűlési néppárt csapatával, tehát azokkal az urakkal szemben, akik *közülünk mentek ki, de nem voltak közülünk valók, mert ha közülünk valók lettek volna, bizonyára megmaradtak volna velünk; de rajtuk tűnik ki, hogy nem mindnyájan közülünk valók*“ (Sz. János ap. lev. 2. r. 19. v.) A Magyar Néplap becsülettel megállotta helyét és sikelesen megvédelmezte a nép érdekeit. A támadók a múlt héten már kénytelenek voltak megfutamodni, amint ezt hivatalosan a *Néppárt* ujság múlt heti számában közhírré is adták. A *Magyar Néplap* a megfutamodott elcsúszást nem szándékozik üldözni, hanem engedi

hogy politikai nyomorékjait és halottait a csataterről elvihesse és gyógyíthassa, illetőleg eltemethesse.

Az egyik politikai sebesültet — ha nem halt meg — én tettem hareképtelenné az igazság kardjával. Most hát, miután politikailag halálosan megsebesült, vagy tán meg is halt: iránta való elismerésül azért, hogy inkább vakmerőséggel ugyan mint fegyverzettel fölkészülten, de legalább mégis ki mert állani, — a történelem számára följegyzem merész viaskodásának okát és történetét.

Én a Magyar Néplap egyik számában a kisbirtokosok földjei után *országos átlagban és tekintet nélkül a művelés módjára* 10 forint jövedelmet vettem föl katasztrális holdankint és azt mondtam: bizony Isten, nem lehet ennél több *tiszta jövedelmet* fölvenni, ha adót nem kell is fizetni. Mondottam pedig ezt a *kisbirtokosokra vonatkozólag* azért, mert *igen sokan vannak* közöttük a felső vidéken. Erdélyben és az ország *mostohább tájain*. Vannak ugyan az Alföldön is, ahol a föld nagyobb részét óriási uradalmak képezik, de csak oly arányban, hogy az összeségük birtokának értékét a tömérdek silányabb minőségű birtok annyira lenyomja, hogy *országos átlagban* 10 forintnál több *tiszta jövedelmet* én fölvenni nem mertem s nem is hiszem, hogy valóban volna.

Tudtam, hogy a *Néppárt* ujság szakértője (?) és becselője ezért meg fog támadni és becsérlői szerepében fog mutatkozni, vagy legalább is tagadni fogja, amit én állítok. Már most, hogy egy kis meggondolásra sarkaljam őt: egy *olyan nagybirtokosra* is hivatkoztam, akinek az uradalmi nem a felső vidéken, nem is Erdélyben, hanem Dunántul fekszenek, tehát *az ország legjobb vidékén*, mert hiszen Sopron vármegyében van fölveve a legmagasabb kataszteri *tiszta jövedelem*. Noha pedig ennek a tartomány szerű uradalma *átlag jobb vidéken* fekszik mint a *kisgazdáké, jobban is föl van szerelve* arra nézve, hogy a föld hasznát ki lehessen venni: mégis csak *olyan jövedelmezéssel vettem föl*, mint a *kisgazdáké* — átlag szerint — silányabb minőségű és hiányosabban fölszerelt birtokát. De tettem ezt azért is, mert nekem csak egy szívem van, mert a *kisbirtokosnak* és *nagybirtokosnak* egyforma mértékkel akartam mérni.

És ennek dacára is mit tett a *Néppárt* ujság szakértője (?), az én — talán immár boldog emlékü — ellenfelem? Meggondolta és belátta talán, hogy ha a *silányabb föld*, a hiányosabban fölszerelt birtok *10 forint tiszta jövedelemmel van fölveve*, akkor a *jobb minőségű és jobban fölszerelt uradalmi birtokot* is föl lehet venni legalább annyival?

Nem ezt tette, mert nem akarta elárulni a kétszívű voltát. Akkor ugyanis el kellett volna ismernie, hogy ha a 20 holdas *kisbirtokosnak* 200, akkor a 421 ezer holdas Esterháznak *4 millió és 210 ezer*, vagy *naponkint 11 ezer és 534 forint tiszta jövedelme* van. Miután pedig ezt nem tette, kénytelen voltam lándzsát törni. Mert én tudom ugyan, hogy az Esterházy bir-

toka átlag *jobb minőségű* mint a *kisgazdáké, jobban is föl van szerelve* mindenféle instrukcióval és *szakértelemmel*, mint azoké: *még se hiszem, hogy annyi tiszta jövedelme legyen*. De ha nem hiszem azt, hogy *a jobb birtokon* egy hold föld 10 forint hasznat adjon, akkor az én eszem azt se engedi elhinnem, hogy *a rosszabbon*, pláne, ha azt még nem is művelik *olyan szakértelemmel és olyan tökéletesített eszközökkel*, mint amazt, — annyit adjon. De ha azt nem hiszem, hogy az Esterháznak volna annyiszor 10 forint *tiszta jövedelme*, ahány katasztrális holdat tesz a birtoka: akkor talán van némi jogom, azt se hinni, hogy a *szegény kisbirtokosoknak* legyen. Igenis van jogom, mert tudom hogy ezek birtoka *országos átlagban* silányabb minőségű mint azé.

Igy beszéltem én, mert nekem csak egy lelke van *kisgazdához és urasághoz*, én egy mértékkel akartam mérni *szegénynek és gazdagnak*. Pedig talán azért se vert volna ám meg az Isten, ha egy kissé szemem előtt tartottam volna *szent Fiának* azon parancsolatait és intelmeit, melyeket a *szegényekkel* való bánásmódra vonatkozólag adott.

Az ellenfelemnek azonban kétféle mértéke volt és egy törvénye: a *személyválogatás*. Ha aztán szóba hozzák, hogy az *uraságnak* más mértékkel mér mint a *kisgazdának*, azzal felel: „Hja, paraszt, az más!” Szerinte a *kisbirtokot* legalább 20—30 forint *tiszta jövedelemmel* kell fölvenni. És az uradalmakat? — Azokat legfőleg 4—5 forinttal.

Azt mondotta, hogy a *kisbirtok országos átlag szerint való nyers jövedelmét* (mert mindig *országos átlagban* kell beszélni annak, aki az egész ország *kisbirtokosairól* szól) 20 holdankint legalább 800 forintban kell fölvenni. Hát ez természetesen a *legteljetelebb talzás*. De ha csupán ostobaság volna is: ha számításba vesszük azt, hogy 20 hold föld közép-belterjes műveléséhez legalább öt ember, öt *mezőgazdasági munkás* ereje szükséges, — látjuk, hogy még e 800 forint *nyers jövedelemből* is csak 160 forint *nyers jövedelem* esnék egy-egy személy évi föntartására. Már pedig mi ennyi *tiszta jövedelemmel* se érzük be, hanem 200 forintot követelünk egy-egy munkás részére.

*

Az én — vakmerőségben erős és hős — néhai ellenfelem, *Mócsy* ur azt se értette, miképp lehet az, hogy ha a *kisbirtok a mai gyümölcsözés mellett már nem bírja meg az adókat: hogyan lehet az, hogy a kis tartományok még mindig megbirják, sőt akár egy kissé nagyobb teher alatt se roskadnának össze?*

Nem akarom, hogy *Mócsy* ur éppen semmit se értsen meg a világon, azért hát ezt a dolgot is megmagyarázom számára, ha netán csak holtra sebesülten, de nem holtan szednék föl őt a politikai harctéren.

Kedves *Mócsy* ur, tessék csak ide vigyázni s talán majd könnyebben válik meg a politikai sivár élet-től, ha nem gyötri többé e bizonytalanság! Lássá én

azt mondtam, hogy egy hold tiszta jövedelme 10 forint se lehet. Mondjuk tehát, hogy 9 forint. Mert tesszük tudni, a 9 kevesebb mint a 10. Az 5 holdas kisgazdának 47, a 20 holdasnak 180, a 100 holdasnak 900, az 1000 holdasnak 9000, a 10 ezer holdasnak 90 ezer, a 100 ezer holdasnak 900 ezer tiszta jövedelme van. — Már most vegyük föl a *kisbirtokosok* közül Kis Pált, akinek 20 holdja és nyolc gyermeke van. Az adómentesítendők között tehát a legelső. Az uraságok közül állítsuk melléje Esterházy herceget, akinek tudomásom szerint 421 ezer holdja van, de aránylag akkora családjára nincs, e tekintetben tehát a kisgazda fölött még előnyben is van, amitől azonban én eltekintek. Már most így fog állni a számítás:

Kis Pálnak van jövedelme a birtoka után . . . 180 frt
Esterháznak 3,789.000 .

Én azt mondtam, hogy Kis Pálnak egy krajcárig kell az a 180 forint tiszta jövedelem, adót tehát nem fizethet belőle, különben koplal vagy éhezik a családjával együtt. Esterházy pedig még akkor is hercegi módon élhetne, ha nem 336 ezer 800 forint adót fizetne (ennyi esik 80 krajcár, amennyit a kisgazdánál fölvetünk), hanem akár még egyszer annyit, úgy, hogy csupán rongyos 3 millió 115 ezer és 400 forint tiszta jövedelme maradjon meg évenként.

Hát nem hiszi ön, kedves Mócsy ur, hogy ennnyiből még mindig igen tisztességesen lehetne ruházkodni és élni?

Ha elhiszi, akkor láthatja, hogy a nagyobb birtok még el tudja táplálni a tulajdonosát, sőt el tudná kétszeres adó esetén is, amekkora adót pedig senki se akar rá kivetni.

Én nem azt mondtam, hogy Kis Pálnak, a *kisbirtokosnak* nincs 10 forint tiszta jövedelme, hanem talán csak 9; azonban Esterháznak igenis van annyi vagy még több is. Csupán azt mondtam, hogy ha a nagybirtokosnál nem merünk fölvenni 10 forintot vagy többet, akkor a kisbirtokosnál se vehetünk. Szóval, hogy egyféle mértéket kell alkalmazni. Csakhogy aztán, ha az adókvetésnél Szegény Pétert, akinek csupán fél holdja van, azon kulcs szerint rovom meg adóval, mint Tudomisény grófot, a nagybirtokost, akinek 100 ezer holdja van: akkor a *jogot is egyforma röffel kell ám mérni* mindkettőnek!

Mócsy ur nekem jött, amiért azt a bűnt elkövettem, amelyet itt nyilvánosan most meggyóntam. Én azonban nem csak oly egyenesen mentem azért előre, mintha Mócsy ur vesztére elém se állott volna, hanem még megátalkodott is maradtam abban a bűnomben és *ujból ismétlem, hogy Esterháznak a 421 ezer holdja után nincs 4 millió 210 ezer forint tiszta jövedelme és Kis Pálnak a 20 holdja után nincs 200 forintja.*

És ezen állításom mellett mindaddig megmaradok, míg Esterházy herceg uradalmának főszámvevősége számadási könyveiből engem az ellenkezőkről meg nem győz.

Ha azonban mégis Mócsy urnak lenne igaza és

az tűnnék ki, hogy én tévedtem, mert bizony többje van, talán éppen 15 forint körül és így összesen 6 millió forint: akkor elégtételül ime ígéretet teszek arra, hogy ha a mostaninál nagyobb adóval akarnák őt meg róni, ellene fölszólok és az emberiségre hivatkozva fogom kérdezni: *nincs-e eléggé megterhelve az, akinek éjjel-nappal minden órában 720 forintot kell elköltetni*! hogy a tiszta jövedelmét fölélhesse? Igen, azt fogom mondani Kis Pálnak, hogy a 20 holdja után 300 forintjának kell lennie, mert az Esterházy herceg uradalmi — igaz, hogy egy kissé jobb földek — holdankint 15 forint hasznot tudnak fölmutatni. Ne akarjon hát 20 hold adómentességet, mert a 300 forintból fizethet adót, 300 forint nem kell egy paraszt családnak.

Hiszi ön kedves Mócsy ur, hogy a főszámvevőség kimutatása kötelezni fog engem ezen ígéretem beváltására?

Lássa, én nem hiszem, hogy Esterházy herceg így meg volna terhelve, vagy hogy Kis Pálnak annyi jövedelme volna, hanem azt hiszem, hogy éjjel nyugovása lehet s nappal is *aránylag* csak úgy van megterhelve a jövedelmének elköltésével, mint Kis Pál, a 20 holdas gazda az övével s elég ha minden órában 700 forintot elkölt.

Igaz, hogy ez is súlyos megterhelhetés, de azért én egy kis mérsékelt adóemelést még jó lélekkel rá tudnék rakni s nem félténém az összeroskadástól.

*

Kedves Mócsy ur! Azt mondja az Apostol: „A kétszírű ember állhatatlan minden utain” (Jakab apost. lev. I. r. 8. v.). Én ezt tapasztaltam önökön, mikor a néppártból kiváltak. De ezt még csak elnéztem volna. Hanem azt már nem hagyhatom szó nélkül, hogy *más mértékkel mérnek a szegénynek és mással a gazdagnak*, (a kis- és nagybirtokosnak.) Mert lássa, én nem tudom — igaz, hogy nem is nagyon erőlködöm rajta — fejemből kiverni Jakab apostol következő intését: „Atyámfiai! A mi dicsőséges Urunk Jézus Krisztus hite mellett *ne legyen nálunk személyválogatás*. Mert ha bemegy a ti gyülekezetetekbe valamely férfiú, aranygyűrűvel, fényes öltözetben, bemegy pedig egy szegény is, rongyos ruhában, és arra tekintetek, ki ékes ruhába van öltözve és mondjátok neki: *Te ülj ide jó helyre*; a szegénynek pedig mondjátok: *Te állj amott, vagy ülj lábaim számolyára*: nem ítélték-e önkényesen és nem lettek-e gonosz gondolkozású bírák?” (2. r. 1—4. v.)

Ime, kedves Mócsy ur: az én mentségem ebben van arra nézve, hogy a gazdagnak se akarok kétszeresen mérni.

Az öné miben van, azért, hogy a szegénynek oly fősvényül mér?

Én persze csak kérdezem, mert az Ur az, aki számonkérheti.

—th.

Az ugynevezett Végválasz.

Az ellenség elhurcolkodott. A tér megtisztult. Legalább a nyílt és tisztos küzdelem tere teljesen üres. Hogy ellenfelünk az *alattomos* harccal is fölhágy-e, csak ezután tűnik ki.

A *Néppárt* című ujság 6-ik számában ugyanis kijelenti, hogy a *Magyar Néplappal* többé nem vitatkoznak, mert a Magyar Néplap állítólag sárral dobálódik.

Igazolnunk kell magunkat és eljárásunkat ezen váddal szemben is, mert az a természetünk, hogy a foltot nem tudjuk megtörni magunkon.

Nem titkoljuk, sőt nyíltan és egyenesen bevalljuk, hogy bizony volt bors és paprika a cikkeinkben elég s midőn azt a bizonyos *titkos levelet* lepleztük le, melylyel alattomban a főtisztelendő papságot akarták ellenünk fölkeltetni, szúrtunk és vágunk, mint a kard.

De hát nem volt-e rá okunk? Vagy talán azt várta a *Néppárt* című lap, hogy mi az ő támadásait szó nélkül, válasz nélkül hagyjuk, csapásaira nem vágunk vissza? Hát még a védelem jogát is el akarja tőlünk vitatni?

Mit tettünk mi? Csak olyan törölközőt nyújtottunk nekik, aminő a mosdójuk volt. Mert tetszik tudni, amilyen a jó nap, olyan a fogadj Isten.

Igaz, Zichy Nándor gróf urat nagyon sajnáltuk, de mégis minősíteniünk kellett azt az eljárást, mely alattomban, titkos levelekkel barcol és észrevétlenül akarja a gyilkot szívünkbe meríteni. Minősíteniünk kellett, hogy többé ily *alacsony* eszközt ne ragadjon meg.

Mi ezt *alacsony* és *komisz dolognak* mondtuk, — s ezen megütközik a *Néppárt* ujság. Hát ugyan mondja meg nekünk a *Néppárt* ujság, hogy az ő ítélete is erkölcsi érveke szerint az ilyesmi talán valami szép, nemes és gavallér cselekedet? Mondja meg: ha vajjon lehet-e az ilyen cselekedetre csak egyetlen mentő szót találni? Mondja meg, hogy jellemes emberek ily eszközöket szoktak-e igénybe venni? A *Néppárt* ujság gyomra nem *émelyeg* a küzdelem ilyen módjától se? Ugyan mutasson a *Néppárt* lap példát arra, hogy valaha ily titkos iratokkal törekedtek volna egyik-másik lap elnyomására. Mondja meg: vetemedt-e valaha ennyire még a zsidósajtó? Nem, soha! És ime, amit a zsidósajtó is tisztességtelennek tartott és került, azt megtette a *Néppárt* című lap!

Ez ám az igazi sülyedség, nem az, hogy a Magyar Néplap e férfiatlan cselekedet elkövetőit meg merte cirógatni.

Nem mi gyaláztuk meg Zichy gróf urat, hanem meggyalázták azok, akik az *alattomos* támadások és hazug vádak fegyvereit a kezébe nyomták. Meggyalázták azok, akik rábeszéltek a hátmögött való férfiatlan támadásra. Meggyalázták azok, akik eléje terjesztették azt a rágalmakkal sújtásozott levelet, hogy nevének aláírásával megerősítse és tegye magáévá.

Mi Zichy Nándor gróf urat sokkal jobban tiszteljük mint azok, akik folyton körülé lábatlankodnak.

mert mi nem vittük bele egy képtelen és kényes helyzetbe, mint ők Amit irtunk, nyíltan irtuk; amit mondtunk, nyíltan mondtuk. A mi természetünk nem tűri a bujkálást.

Hogy a *Néppárt* ujság fölhágy a harccal, arra csak azt mondjuk: okosan teszi. Okosan teszi, a *magya szempontjából*. Nekünk ugyan hasznosabb lett volna, ha folytatja a vitát, mert minél többet beszélt, annál kényelmetlenebb helyzetbe jutott. Annál jobban kitűnt, hogy a népek se jogot nem akar adni, se anyagi javítására irányuló leghatékonyabb eszközöket nem akarja megragadni. S ez a tudat napról-napra növelte a mi táborunkat. Hisz ki is ragaszkodott volna ahhoz a töredékhez, mely eddig csak abban mutatott különbséget a Magyar Néplaptól, hogy a népek nem akarja megadni a honpolgári jogot, a minisztereknek és főispánoknak azonban meg akarja hagyni a nyugdíjat? No meg abban is, hogy az *alattomos* támadás piszkos fegyverét se tartotta méltatlannak magához.

Mi nem mondjuk azt, hogy a *Néppárt* című lapal többé nem foglalkozunk. Sőt kijelentjük, hogy fogunk vele foglalkozni mindannyiszor, ahányszor okot ad rá, mert azért vagyunk ujságírók, hogy a népet mindenről tájékoztassuk és megtáborítani ne engedjük. De meg lehet győződve a *Néppárt* lap, hogy se rágalmakkal, se titkos levelekkel nem fogunk küzdeni soha, amint eddig se küzdöttünk s minden harcunkat a jövőben is a nyílt esatateren vivjük meg.

Ez a férfias, ez a tisztességes cselekedet.

Hangok a nép köréből.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Isten kegyelméből most már 8 éve, hogy azt a drága *Magyar Néplap*-ot megismertem, és azóta mind g buzgó olvasója vagyok. Igaz, hogy előfizetője csak felére vagyok, mert a bátyámmal, mivel együtt lakunk, tehát együtt is járjuk. Amióta a Magyar Néplap megindult igen sokan a nép közül irtak, azaz, mint ahogy a *Néppárt* 4. számának egyik cikkirója szellemesen mondja: *csiripeltek a Magyar Néplapban*. De miért tették ezt? Azért, mert a *nép lapja volt*, s a *nép* lapja ma is. De sajnos, ennek az áldott jó lapnak *soha még idáig ekkora ellensége* nem volt, mint éppen most. Em'lekezem arra az időre, midőn Lepsényi Miklós a Szt-Család naptárban egy fölhívást tett közzé, melyben kérte a népet, hogy legyen előfizető egy új lapra, melyet *Magyar Néplap* néven akar megindítani, amely lap katolikus lap lesz, mert a mai vallástalan időben a 10—11 millió katolikusnak alig van 3—4 lapja, de ezek se olyanok, hogy a szegény nép járathatná, mert napilapok és igea drágák. Tehát a szegény nép semmiféle vallásos ujságot se olvashat. Ezért akar ő egy igen olcsó katolikus lapot *indítani*. De ezt csak úgy teheti, hogyha annyi előfizető jelentkezik ujévre, hogy meglehet indítani. Azt azonban nem tudom: volt-e annyi előfizető, amennyit ő kívánt ujévre, de azt gondolom, hogy nem lehetett, mert a lap kiadásánál, mint azt Molnár ur oly büszkén hirdeti, *nehézségek merültek föl*. De miért? Azért, mert egy szegény vagyontalan, alig egy pár

éves szerzetes indította meg, kinek nem voltak birtokai, mint Molnár ur támogatóinak, hi mondom oly szegény volt, hogy nem hogy ingyen szórhatta volna, mint Molnár ur, hanem még aki előre előfizetett, még az se kaphatta rendesen. De azért e szegény szerzetes nem csüggedt el. Megindította semmiből. Bátorította az a tudat, hogy a jó mag még a közsiklán is kikel. Eszében voltak az evangélium szavai a *mustármagról*. S hála Isten, a piciny mustárból nagy terebélyes fa fejlődött.

Elismerik-e Molnár ur és társai, hogy ez a keserves megindított lap, ez gyűjtött össze bennünket, szegényebb sorsu katolikusokat, ez tanít minket már 8 éven keresztül: hogyan kell nekünk is összetartanunk? És megmutattuk a választáskor, hogy tanultunk is e lapból, tanultunk sokat, mert beküldtük önöket az országházba. Kinek köszönhetik önök, hogy képviselők? Ugy-e a Magyar Néplapnak? Hol voltak önök mikor a Magyar Néplap megindult? Ugy-e önök aludtak. Pedig akkor már ugy gondolom, hogy élt Molnár ur is, Mócsi ur is. Miért nem segítettek tehát a Magyar Néplap megteremtésén? Ugy-e akkor építeni kellett, pedig építeni sokkal nehezebb mit rontani, különösen akkor, mikor nincs elegendő pénz, meg anyag, ami az építéshez szükséges? Hát miért fordultak most ellene a Magyar Néplapnak és Lepsényinek, mikor csak ezeknek köszönhetik, hogy most országgyűlési képviselők? Hisz még ha azzá nem tette volna is önöket, akkor is nem ellene kellene küzdeni, hanem támogatni, mint egy jó katolikus lapot. Ugy tesznek önök éppen Lepsényivel, mint a kakuk madár a kis ökörszemmel. Amini tudjuk, a kakuk többnyire az ökörszem fészkebe rakja tojásait, mert rösteli kikölni és nevelni a kicsikéket. A kis ökörszem aztán a maga tojásaival együtt kikölti és szépen neveli. De mivel az ökörszem saját fiai gyengébbek, tehát a kakuk fiai, mint erősebbek, azok kapdossák el a táplálékot, amit az anyjuk hord nekik. Mikor már annyira megnöttek, hogy a kis ökörszem nem győz nekik eleget hordani, egyenként fölfalják mostoha testvéreiket, t. i. az ökörszem fiait. De a kis ökörszem mit sem tudja a dologról, csak táplálja őket mindaddig, míg aztán egyszer csak az éhes kakuk fiai ötet, a fölnevelőjüket is fölfalják. Molnár urék is így tesznek. Lepsényi a Magyar Néplappal megteremtette a néppártot, Molnárék aztán beálltak néppártinak. Lepsényi a Magyar Néplappal nevelte a néppártot annyira, hogy erőteljes lett és most neki mennek Lepsényinek s az ő alkotásával a Magyar Néplappal együtt föl akarják falni, megsemmisíteni. Csakhogy ebből aztán Molnárék aligha esznek, mert Lepsényi mellett van a nép s az nem hagyja az ő jötevőjét, a kinek a szive annyira dobog azért a szegény, elhagyott népért, akit oly végtelenül szeret. Nem hagyjuk el, sőt ha kell, utolsó csepp vérünket is készek vagyunk érte kiontani, mert megérdemli, nem úgy mint Molnár ur és társai, kik között egyetlen egy sincs, aki annyit szenvedett volna sz vallásunkért és azért a szegény elhagyott népért, mint ő. Biztosítom róla Molnárék, hogy Lepsényit nem is győzik le.

Major Ferenc itt járt s azt mondta Letenyén szept. 23-án, elismerik, hogy Lepsényinek a kezében igen nagy hatalom van. És még azt is mondta, hogy hiszen meg akarták ők venni Lepsényitől azt a hatalmat, a Magyar Néplapot, de Lepsényi 100 ezer frt-ra hagyta a lapot, de akkor is csak úgy, hogy ő, Lepsényi lenne a szerkesztő.*) Akkor ők nem indí-

*) No lám, miket nem beszélnek a mi kedves képviselőtársaink a világon! Szerk.

tották volna meg a Néppártot, hanem a Magyar Néplap lett volna a néppárt lapja. Zichy Nándor meg azt írja a Néppárt 1-ső számában, hogy ő neki a Magyar Néplap nem kell. Hát ha nem kell, akkor mért akarták megvenni? Azért, hogy ezzel Lepsényitől elvegyék a hatalmat s **és vele együtt a népet is?** Akkor aztán megtörténne amit feljebb a kakukról és ökörszemről írtam, hogy felfalják szöröstől-böröstől Lepsényit, mint a kakuk fiai az ő mostoha testvéreiket és fölnevelőjüket.

Itt megjegyzem, hogy Major Ferenc országgyűlési képviselő szept. 23-án egész váratlanul jött Letenyére a plebániára, abból a célból, hogy a 29 pont ellen gyűlést tartsanak. Én is jelen voltam mikor megérkezett, 3 tisztelendő urral, tehát negyedmagával. Mindjárt meg is kezdődött a konferencia, melyet én, nem ugyan köztük, hanem ajtón keresztül hallottam, szóról-szóra. Ott hallottam, hogy Lendván is, Páskán is akartak gyűlést, de nem fogadták el. Letenyén se fogadták el. S ekkor elhatározta Major ur maga, hogy hát Bánok-Szt. Györgyön tartják meg október 8-án. A bánok-szt. györgyi esperes ur azt mondta erre, hogy ő nem bánja ha megtartják is, de ő távol tartja magát a gyűléstől, nem akar felelősséget vállalni semmiről se. Ez el aztán ez is elmaradt, nem tartották meg.

Most rátérek a Néppárt című újságra, mely nem egy, hanem 10 évre se ér 1 frt 50 krt. Mert hát mit olvasunk ki belőle? Egyik helyen azt írja, hogy a 29 pont és a 14 pont között nem sok különbség van. De azért ők mégis eivetik mind a 29-et! Most meg azt írják a 4-ik számban, hogy hiszen ő nekik is kell a 29 pont, mert a 14 pontból van véve. Így hát ők sem tagadhatják meg. Hát micsoda zavaros beszéd ez? Egyszer nem kell a 29 pont, elvetjük, másszor meg kell!

Nem kell nekik az általános választó jog, utóbb meg azt írják, hogy igea is kell, mi is követeljük, de nem most. Nem hiába azt tartja a közmondás, hogy az öreg embernek, ritkán, hogy a lábaszárában nincs az esze! Másszor meg azt írják, hogy ha kis emberek vagy munkások kapnak nyugdíjat, mért ne kapjon akkor a főispán és miniszter? Sze inte a szegény ember fia akkor nem kaphatna miniszteri és főispáni állást. Hát mondja meg Mócsy ur, hány szegény ember fiát ismeri már idáig, akik a miniszteri vagy főispáni székeken ültek? Ugy hiszen nem sokat tud fölso-rolni. Hiszen mind grófok, bárók és a nagy urak vannak azokon az állásokon, akik nyugdíj nélkül is megélhetnek. Én azt mondom, hogy jobb lett volna ezekkel elhallgatni, ha a szegény népet akarják önök megnyerni.

Az önök lapja csak uraknak való, hadd járassák azok. Hisz azoknak akarnak önök jót, nem a szegény népnek. Az önök lapjában csiripeljenek az urak, meg olyan herék, mint aki Letenyéről az első levelüket írta. Ilyeneknek ha nem tesszük a 29 pont, az magától értetődik. Tudják ki az a Müller Antal, aki Letenyéről csiripelt a Néppártban? Ez az ember lehet talán egy 50-55 éves s *finánc* volt Letenyén, talán 3-4 éven keresztül. Ez idő alatt mindig *nyugdíjért* könyörgött. A sok könyörgésre meg is kapta, s most erős, egészséges ember létére munka nélkül (mert nincs mestersége) élködik a szegény nép keservesen összekuporgatott adó-fiólléréiből. Ilyenek lehetnek mind, akik a Néppártnak csiripelnek. Bűszkén mutogathatja őket Molnár ur. Be van fűtve az olyan pártnak, akikért a fináncok lelkesülnek!

Bocsánatot kérek a hosszú levélért Nagyságodtól, de azt mondta szentséges atyánk, XIII. Leó pápa, hogy hetti

ellen betövel küzdjétek. Én is azért írok, hogy leg-
alább talán a többi között valamit ez is ér.

Igen sokat tudnék írni, de hát attól is tartok, hogy
Nagyságod megnehezted, meg aztán a magyar nyelvtanban se
vagyok olyan kitanult, mint kellene, így hát nem esik jól amit
írok: de ha Nagyságod megengedi, még fogok csiripelni a
Magyar Néplapban.*)

Isten oltalmát kérjük Nagyságodra és a társaira is,
kik a szegény nép mellett oly nagy kitartással harcolnak.
Adja Isten önökre a sz. malasztját, hogy ebben a nagy küzde-
lemben bátrak, erősek és kitartók lehessenek, hogy legyőz-
hessék az ellenséget, amit remélek, hogy meg is fog történni,
mert Major urtól hallottam, hogy nem bíznak, hogy Lepsé-
nyit legyőzhessék, mert ugymond, nagy hatalom van a ke-
zében.

Még élek nem szünök kiáltani:

Éljen a 29 pont!

Éljen annak minden védelmezője!

Éljen Lepsényi Miklós képviselőnk!

Egyeduta, 1899. okt. 23-án.

*Mikó Mihály, földmives,
községi előljáró.*

*

Főtisztelendő ur!

Boesánatot kérünk, hogy ezen szerény levelünket Nagy-
ságodhoz bátorkodunk azon alázatos lelkiismerettel boesá-
tani, miszerint a „Magyar Néplap“ f. évi 40. számában a
„Statistikai kimutatás“ című rovatban olvassuk, hogy
kinek kell és kinek nem kell a „Magyar Néplap“ és a
„Néppárt“ című ujság? Ezennel kijelentjük a hozzánk tar-
tozóink nevében, hogy a „Néppárt“ című ujság nekünk soha
se fog kelleni, mert az nem hogy a nép javára volna, ha-
nem kárára van. Már annál is inkább nem kell, mivel méltó-
ságos Molnár János pápai prelátus ur annak szerzője.

Nevezett prelátus ur mivelhogy elhagyott bennünket,
illetve megtagadta a 29 pontot, ennek utána megtagadta a
népet is. Aki pedig elhagyja a népet, illetőleg a hozzá fo-
lyamodóknak jajkiáltásaira süket marad, az nem hogy a
nép által pártfogásban részesülne, sőt ellenkezőleg elfordul
őle, a nép. Tehát nemhogy pénzért, hanem ha pergamen
bőrön lenne nyomtatva is az ő lapja, ingyen se kellene akkor
se, mert nem akarnok vele kerületünket megmételtyezni.

Ellenben a „Magyar Néplap“, az igen is kell, kellett
is, kell is, kelleni is fog, mert bátran mondhatjuk, hogy a
„Magyar Néplap“ mindig a szegény nép javán fáradozik,
lett legyen az földmivelő, iparos, tanító stb.

Mi tántoríthatatlanul ragaszkodunk mindig a „Magyar
Néplaphoz“ és ahol lehet, azt terjeszteni fogjuk ezután is
annál is inkább, miután csakis a nevezett lap barátja a nép-
nek. Ez a lap érdemelné meg százszorososan azt a címet,
hogy: „Néppárti Magyar Néplap“.

Minden fáradozásaiban Isten bő áldását kérjük Nagy-
ságodra.

Éljen a 29 pont!

Maradtunk Nagyságod kezeinek csókolása mellett,
Sártón és Kérkisszigeten, (u. p. Dévaványa) 1899 évi okt.
hó 13-án. Alázatos szolgálai a 29 pont tántoríthatatlan támo-
gatóinak megbízásából

*Kuglics György,
sártói néptanító*

*Kurila István, és társai
földmivések.*

*) Igen szívesen vesszük sorait.

Szerk.

Főtisztelendő Ur!

Egész fölháborodva olvastam a történeteket, hogy Nagy-
ságod ellen mily botrányokat csinálnak a többi néppárti
képviselők, akik csak színleg néppártiak, de elvileg nem.
Nem mulaszthatom el sajnálatom kifejezéseit önnek bemu-
tatni, hogy hamar kibuvik a szeg a zsákból. A néppárti kép-
viselők is hamar kimutatták kétszínűségüket. Ugy tettek ezek
a képviselő urak nagyságoddal, mint Krisztus Úrunkkal tett
Jadás, amikor csókkal elárulta. Pedig ők is a *Magyar Nép-
lap* által lettek képviselők. És most mégis ellene törnek a
Magyar Néplapnak s ingyen küldözgetnek egy szemétre való
néppárti ujságot. Holott nálunk senkinek se kell. Meg vagyunk
a Magyar Néplappal elégedve. Bárcsak a 14 pontu urak
kerületeiben is minden ember az kiáltaná: *Éljen a 29 pont!*
Mért rosszalják a képviselő urak a 29 pontu kérvényt, holott
mikor benyújtották, akkor jó volt. És most nem? Hiszen
abban nincsen semmi rossz se. Nem árt az se urnak, se
polgárnak, se semmiféle más felekezetnek. Én úgy hiszem,
kell ez, a legutolsó zsellérig mindenkinek.

Kiáltsa minden választó polgár: Nekünk nem kell a
Néppárt ujság, és nem elég a 14 pont, hanem igen is kell
a 29 pont!

Az a képviselő a nép igazi barátja, aki azt követeli.

Éljen a 29 pont!

Éljen ő felsége a király!

Éljenek az igazi néppárti képviselők!

Éljenek a Magyar Néplap előfizetői.

Lovászi, 1899. október 15-én.

Cseke István, földmives

és a Magyar Néplap buzgó olvasója,
kezdetől fogva.

TÁRCA.

A néppárthoz.

*Nép, vezérek, képviselők,
Im hozzátok szólok!
Más pártokat nem érintek,
Hallgassunk itt rólok!*

*A közérdek kívánja azt,
Hogy ne marakodjunk.
Ha való az: hogy mi csakis
Népünkért harcolunk.*

*Nem kívánok rámutatni
Se egy — se más részre,
Csak a saját hibáimból
Áradó nagy vészre. — — —*

*Ti csakugyan keresztények
Vagytok-e valóban?
„Öntagadástok“ bujtatva
Egy trójai lóban?*

Vagy a keresztény „Szeretet”
Csak állapel néktek?
S inkább „modern” fölfogásból
S gyűlöletből éltek?

Nem hiszem! s azért nyujtsátok
Kezeteget nékem.
Hogy tihessem azt egymásba
S küzdjetekek békében!

„Ilona”.

HIREK.

A király hétfőn reggel 7 órakor külön udvari vonaton Bécsből ismét a magyar fővárosba érkezett. Nyolc órakor részt vett az ideiglenes kápolnában tartott esöndes misén s 10 órakor általános kihallgatást adott. Öt órakor ő Felsége ebédet adott, mely után kihajtatott a keleti pályaudvarra, ahol megvárva leányát, Gizella bajor hercegnét, ennek társaságában este fél 8 órakor Gödöllőre utazott. Onnan a király csak esütörtökön reggel tért vissza, amikor is legfelsőbb kihallgatás volt.

A nép javát keressétek, ne a magatokét. A liberális lapok arról irnak, hogy Molnár Jánost, az országgyűlési néppárt elnökét a kormány érdemei elismeréséül, legközelebb kinevezi esztergomi kanonoknak.

A katolikus körök kongresszusa. A katolikus körök az egész országból tanácskozásra gyűltek össze Budapesten. Majd az egész ország katolikus körői képviselve vannak a kongresszuson, még pedig a legtöbb kör több taggal. Az smerkedési estély kedden este volt a fővárosi kat. körben. Másnap Zichy Nándor grófit üdvözölték 70-ik születése napja alkalmából.

Lelkészek és néptanítók figyelmébe. Az esküdtbirósági intézmény, 1900. január 1-én életbe lép. Mivel az esküdtbiróságokról szóló, 1897. XXXIII. t. c. 7. §-a értelmében a lelkipásztorkodás terén működő papok (lelkészek), ugyszintén a néptanítók stb. az esküdtszéki szolgálattól mentesek, figyelmeztetjük a lelkész és tanító urakat, hogy az esküdtszék elnökehez kérvényt adjanak be, mert ellenkező esetben, amennyiben esküdtbirói képességük megállapítatik, esetleg kénytelenek lesznek már a jövő évben napokig tartó tárgyalásokon törvényt ülni polgártársaik felett, ami, míg egyrészt elvonja hivataluktól, másrészt a papoknál kánoni akadályt is képez. E kérvények f. év végéig nyújtandók be és „közszolgálati ügyben” helyegmentesek.

Szent misszió Esztergomban. A jelen század végén és a jövőnek kezdetén az Úr Jézus iránt tanusítandó hódolat alkalmából Vaszary Kólos bíboros hercegprimás érsek ur intézkedéséből kifolyólag az esztergomi szab. kir. városi plébánia-templomban f. évi december hó 2-től kezdődőleg nyolc napon át szent misszió tartatik. Az egyház

év, mely a küszöbön álló jubileumi és hódolati évet legnagyobb részt kitölti — advent első vasárnapjával kezdődik és azért e szent misszió mintegy bevezetésül szolgál a hódolati év alatt tartandó ájtatosságokhoz és a legmegfelelőbb előkészület a szent karácsony ünnepére is, melylyel a jubileumi év megnyílik. — Esztergom, mint a főegyházmege székvárosa, a szent misszióval a főegyházmege hódolati mintegy megnyitja. — Bizton reméljük, hogy e kezdet nyomán az egész főegyházmege területén szakadatlan láncolata nyílik meg a hasonló ájtatosságoknak. Jól tennék a hívek, ha arra kérnék plebánosaikat, hogy a szent jubileumi esztendő alatt önük is tartanának missziót. Mily szép lenne, ha az egész országban volnának hasonló ájtatosságok!

A mocsáiak póre. Még mult ősszel történt, hogy Mocsán megkínóztak néhány szegény parasztot, a lopás gyanuja alatt A kinczók a szolgabíró, a jegyző, bíró és a megyei alszámnevő voltak. A derék urak most felelnek bűnükért a komáromi törvényszék előtt.

A kath. egyház hódítása az angol nemzet körében oly jelenség az emberiség életében, hogy az külön tanulmányozás fáradságára érdemes. Ilyen munkára vállalkozott legujabban Gordon Gorman angol író, akinek könyve nagy feltűnést keltett. Szerző kimutatja, hogy 10 év alatt 1899-ig a kath. egyház kebelébe az angol nemzet ur osztláya köréből a következő számban történtek visszatérések: anglikán lelkész 446, a nemesség köréből 417, katonatiszt 205, író, költő, újságíró 162, a bírói karból 129, más hivatalnok 90. Évenként az összes visszatértek számát 10,000-re lehet tenni.

Restaurált templom. Igen szép ünnepség folyt le november hó 1-én Tapolcán. Ley József plebános ur ügybuzgósága és a veszprémi püspök ur, Hornig Károly ő nagyméltóságának kegyes bőkezősége új fénybe, új díszbe öltöztette a tapolcai templomot. A megújított szép istenháza egy díszes új főoltárt is kapott, melyet a fönt jelzett napon Rédey Gyula veszprémi kanonok ur ő nagysága áldott meg. A tapolcai hívek most még nagyobb gyönyörűséget éreznek, mikor templomuk küszöbét átlépik, mert érzik, hogy e gyönyörű hajlék valóban az Isten lakása.

Közgyűlés. Az andocsi keresztény fogyasztási szövetkezet folyó hó 19-én közgyűlést tart.

Hány öngyilkosság volt tavaly Magyarországon? A belügyminisztérium által összeállított statisztika szerint az 1898-ik esztendőben összesen 3031 öngyilkosság volt Magyarországon, a mely halállal végződött. Ez a szám az ugynevezett erőszakos halálok egy-harmadrészét teszi ki. Az öngyilkosságnak több, mint tíz percentje a fővárosra esik.

A babona. A délvidéken, a románok között még mindig mélyen gyökerezik a nép gondolkodásában a babona, a mely mindenféle csodaszert tud a betegségek ellen, varázsigékkel csodát tud tenni és sokszor a legnagyobb lelketlenséget követi el. Temesvárról ma a babona előidézte lelketlenségről adtak hírt. Krassova krassó-szörény megyei községben a babonás románok éjjelenként ellepték a temetőt, a bizonyos napokon elhunyt halottak sírját fölbontották, a halottakat kiásták, fejszével összeapritották, azután ismét elhantolták. Tették pedig ezt azért, hogy a faluban dühöngő disznóvésznek véget vessenek. A csendőrök tizenhat embert elfogtak és megvasalva Oravicára szállították.

Adakozás. *Lapunkhoz újabb a következő önkéntes adományok folytak be Szent Antal perselyébe:* Mélykúti István T.-Kanizsa 10 frt, Szopkó András Gyermely 3 frt, Mayer József tanító Bar.-Baán 1 frt, Kis Mária Zamárdi 1 frt, Eri József Döbrököz 4 frt.



November 12 – 18.

November 12

1. Sz. Márton pápa, vértanu. Olasz földön, Todiban született. I. Tivadar pápa halála után 649-ben pápává választott. A korabeli eretnekek, különösen a monotheizmus ellen erőiesen küzdött, e miatt II. Konstanc a monotheizmusra hajló római császár, őt elfogatta, hosszas sanyargatás közben hajón Konstantinápolyba vitette, ott 93 napi hideg börtönben való szilárdítás után ítélőszék elé állította. Az ítélőszék felbérelt hamis tanúk vallomása alapján bűnösnek ítélte, pelengérré állította, bilincsekre verten, félig ruhátlanul börtönbe záratta. A császár 80 nap múlva Krimbe száműzte, ahol 655. szeptember 16-án meghalt. Egyik közellevő templomban temettetett el. Teste később Konstantinápolyba, onnan pedig Rómába vitetett, sz. Márton püspök templomába.

2. Sz. Jozafát püspök, vértanu. Nemes ruthén szülőktől, Volhíniában született, 1580-ban. Sz. Vazul szerzetésbe lépett. 1619-ben polocki érsekké lett. A szakadérok és eretnekek ellen kitartással és bátran küzdött. Ezek őt boszúból Vitebskben megrohanták és megölték 1623. november 12-én. VIII. Orbán pápa a boldogok, IX. Pius pápa pedig 1867. június 29-én a szentek közé iktatta.

3. Sz. Tivadar (Theodorus Studita.) A katolikus egyháznak buzgó védelmezője Konstantinápolyban a képrombolók ellen.

November 13.

1. Sz. Didák, szerzetes. Szegény szülők gyermeke. Spanyolországban. Andalusia tartományban született. Arrizafában sz. Ferenc rendjébe lépett. Alázatos, engedelmes volt, sokat elmélkedett. Minek folytán iskolázatlan volta mellett is a mennyei dolgokról bámulatot keltő tudományait bírt. Kanári szigetekre küldték téríteni. Meg is térített sok pogányt. Visszahívták Spanyolországba. 1450-ben Rómába zárandokolt, hol a beteg szerzeteseket teljes odaadással ápolta. Az Oltáriszentséget lángolóan szerette, a bold. Szűzet mint anyját tisztelte. Meghalt 1483. november 12-én. V. Szikszust pápa 1588-ban a szentek közé iktatta.

2. Sz. Miklós pápa. Rómában született. Atyja Tivadar, tisztviselő volt. III. Benedek pápa halála után 858-ban pápává választott. Sokat kellett küzdenie a hit és az egyház törvényei miatt. A templomokat rendbehozni igyekezett. A szegényekről atyailag gondoskodott. Meghalt 867-ben.

3. Kosztka sz. Szaniszló. Kosztka János lengyel főnemes fia, 1550-ben született. A tisztaság erényének nagy szeretete miatt gyermekkorában már „kis angyalnak” nevezték. Illetlen szó hallatára is elájult. Bécsben tanult. Bátyja a multságokban kereste kedvét, ő nem; emiatt bátyja nem ritkán bántalmazta. S.

Szaniszló elhagyta Bécsset, gyalog Dillingenbe ment, hogy Jézus társaságába léphessen. 1567-ben Borgia sz. Ferenc rendfőnök, Rómában föl is vette a rendbe. Szaniszló kiváló hódolattal viseltetett az Oltáriszentség iránt s a bold. Szűzet is nagyon szerette. Szent életét 1568. augusztus 15-én fejezte be. VIII. Kelemen pápa a boldogok, XIV. Benedek pápa pedig a szentek közé iktatta. Mint az ifjúság egyik példaképét és pártfogóját tiszteljük.

November 14.

1. Sz. Deusdedit pápa. Római születésű, 615. október 19-én pápává választott. Egyik levelében a lelki rokonságról, mint házassági akadályról szól. A ragályos betegeket s emélyesen ápolgatta. Meghalt 618. november 8-án.

2. Sz. Szerápión vértanu. Alexandriában, Décius császár idejében kegyetlen kínzás után háza tetejéről levettetett.

3. Boldog Erzsébet szűz. Sz. Ferenc III. rendjének tagja. Polgári szülők gyermeke Ausztriában, Waldsee városban, 1386. november 25-én született. 1400-ban, 14 éves korában sz. Ferenc III. rendjébe lépett. Szigorú életet élt, sokat szenvedett, de mindent békével tűrt. Meghalt 34 éves korában, 1420-ban. 1766. november 11-én a boldogok közé soroztatott.

November 15.

1. Sz. Lipót örgróf. III. vagyis szép Lipót és Ida, III. Henrik császár leányának fia. 1073. szeptember 29-én született Mülkben, Ausztriában. Kiskorától fogva komoly, vallásos volt; a multságokat nem szerette. Jámbor Lipotnak nevezték. 1096-tól, atyja halála után Ausztria népét atyailag kormányozta. Alattvalóit vallásosakká és erkölcsösekké igyekezett tenni. Igazságos volt, a szegényeket gyámolította, az egyházat és annak papjait nagyra becsülte. II. Ince pápa „sz. Péter fia” címével kitüntette 1106-ban nőül vette IV. Henrik császár leányát, Ágnest. Klosterneuburgban templomot és kolostort építtetett, sz. Ágoston szabályai szerint élő szerzetesek számára; a mölki kolostort gazdagon megajándékozta. A mária-zelli templom építését megkezdte. Meghalt 1136. november 15-én 63 éves korában. Klosterneuburgban temettetett el. VIII. Ince pápa 1484-ben a szentek közé iktatta.

2. Sz. Jenő, Toledóban püspök és vértanu. Areopági Dénes tanítványa. Páris környékén vértanuságot szenvedett.

3. Sz. Bódog püspök vértanu, Nola városában, Kampániában. 15 éves korától fogva sok csodával tüntette ki Isten. Marcián helytartó idejében más harminc társal együtt vértanu halállal mult ki.

November 16.

1. Sz. Gertrud. Született 1256. január 6-án. Mint 5 éves leánya a helftai zárdába került nevelés végett. Ott is maradt. 25 éves korától fogva az Ur Jézus többször megjelen neki. Jelenéseit az Ur Jézus parancsára leírta. Ez irata a Legatus divinae pietatis híres könyv című Szent életét 1032-ben fejezte be. 1677-ben a szentek közé iktattatott.

2. Sz. Ódön (Edmund) érsek. Angoiországban, jámbor szülőktől született. Atyja Rich Rajnald, abingtoni kereskedő volt. Anyját Mabillanak hívták. Oxfordban és Párisban fényes sikerrel végezte tanulmányait. Tanár lett; utóbb a papi pályára lépett. 1234. április 2-án kanterburyi érsekké szenteltetett. Apostoli buzgósággal, bátorsággal hirdette az evangéliumot.

az egyház jogait. Meghalt 1241-ben. IV. Ince pápa 1247-ben a szentek közé sorozta. A pontignyi kolostorban temettetett el.

3. Sz. Eleutér püspök. Magas származású. Remetvé lett. Elrejtözve, barlangban lakott, de Isten egy angyal által a világ előtt felfedezte. Lyon püspökévé választották.

November 17.

1. Csodatevő sz. Gergely püspök. Pontusban, Uj-Cezarea városában vagyos, pogány szülőktől született. Cezareában megismerkedett Origenessel. Öt éven át tanulta Origenestől a keresztény igazságokat s azután Alexandriába ment, ahol Dénes püspököt hallgatta. Keresztényné levén, visszatért Uj-Cezareába, ott elvonultan kívánt élni. Az amazeai érsek Fedim, Uj-Cezarea püspökévé jelölte ki s azzá fel is szentelte. Tizenhét keresztény volt csak Uj-Cezareában, mikor a püspöki széket elfoglalta, mikor pedig meghalt, csak 17 pogány maradt meg, a többiek mind a keresztény hitre tértek. Isten nagyon sok csodával tüntette ki, azért is csodatevőnek nevezzük. Meghalt 70 éves korában. 264-ben.

2. Sz. Gergely püspök, Toursban a VI. században. Meghalt 595-ben.

3. Sz. Dénes püspök, Alexandriában. Nagy tudományáról és életszentségéről híres. A keresztény hithez való ragaszkodásáért kegyetlenül megkínózták, de utóbb öreg korban, mégis nem vértanu, hanem természetes halállal mult ki.

November 18.

1. Sz. Román szerpap, vértanu. Dioklecián császár idejében, a IV. század elején Antiókiában élt. A kispadra vont keresztényeket kintartásra, állhatatosságra buzdította, majd önként jelentkezett a bírónak, Aszklepiades előtt. A bírónak Románt ólomkorbácsokkal verette, vaskarmokkal szaggattatta, arcát vagdaltatta, máglyára ítélte, mivel pedig a máglyán el nem égethette, nyelvét kivágatta, börtönbe vettette és ott megfojtatta.

2. Sz. Hezik katona vértanu. Antiókiában, mivel a bálványoknak hódolni nem akart, a kiadott parancs értelmében leoldotta a katonai övet. Követ kötöttek rája és a tengerbe merítették.

3. Sz. Odó, clugnii apát, Toursban.



A „Tanoncok Lapja” legutóbbi száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Vallásoktatást kérünk! (Vezércikk.) — Egy kis tévedés. (Tárca.) — Iskola. — A mesterségek humora. — A keresztény ifjakhoz! (Költemény.) — A kármeliták temploma. (Kép) — Reményeim. (Költemény.) — Hírek. — Felhívás. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések. — Különösen figyelemreméltó és dicsérendő a vezércikk, melyben a tanoncok vallásoktatását fejtegeti egy ügyes tollú író. — A „Tanoncok Lapja” szerkesztő-kiadója: Jovica István, a budapesti (ferencvárosi) „Kath. Tanoc-Otthon” főrendezője. Ára egész évre 60 kr., megjelenik havonta egyszer. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Práter-u. 48. sz. — A ft. papság, igazgató, tanár, tanító, mester urak és egyesületek felkérésre: terjesszék ezen kis katolikus lapot s előfizetésük beküldésével támogassák, mert csak

így lesz képes kitűzött célját elérni. Egy párszor már ismertettük e kis lap égető szükségét és fel is hívtuk az érdekelteket az előfizetők gyűjtésére, de mint halljuk, a'ig egy páran tettek eleget kérésünknek. Pedig nem jó lesz, ha támogatás nélkül hagyjuk. Hova jutnának iparosaink, ha még e kis lap is megszűnnék? Ki ápolná őket lelkiileg? A szocialista lapokat lennének kénytelenek olvasni, ami által maguk is elkorcsosulnának. Ezt meg kell gátolni, különösen a tanoncoknál, kik mint tudjuk, mindenre könnyen hajtanak. Így szaporodna a szocialista tábor. Ezt csak a „Tanoncok Lapja” cikkeivel lehet megakadályozni. Tehát fáradságot nem ismerve, terjesszük a „Tanoncok Lapját”!

A **minisztrálás módja** című füzet jelent meg Keszthelyen *Nádai Ignác* könyvnyomdájában. Összeállította: *Bontz József*, lélkész. E kiadás egyesíti magában mindazon előnyöket, melyeknek hasonirányú művek örvendenek. A latin szöveg úgy van írva, a mint olvasni kell. A miniszter gyermek teendőiről bő magyarázatot ad. E mellett a legolcsóbb a hasonló kiterjedésű kiadások között. — Ára 3 krajcár. Ajánljuk a hitoktató és tanító urak figyelmébe.

„**Szent skapuláré**” című imakönyvet most nyomatták ki harmadszor a győri kármelita atyák, ami az imakönyv kedvességének kétségtelen bizonyítéka. Ezt az imádságos könyvet senki se nélkülözheti, ki a skapulárét viseli, mert benne megtalál mindent, amit a skapuláréről tudni kell. Meg van ez imakönyvben az ugynevezett „*Kis Officium*” is, amit a skapuláré-társulat tagjainak végezniök kell. De másféle imádságok is vannak benne. Tehát akinek ez imakönyve megvan, más imádságos könyvre ni es szüksége. Társulati tagok azért tekintsék kötelességüknek e szép imakönyv buzgó terjesztését maguk között, de a társulat keretein kívül is. Ára füzve 30 kr., egyszerűen kötve 55 kr., diszplédány 1 frt, 5 kr., egyszerű bőrkötés 2 frt, párnásan kötve 3 frt. Megrendelhető ezen a címen: *Kármelita atyák, Győr.* 13—15.

Jézus Krisztus isteni Megváltónk élete. A négy evangéliumból időrendben összeállította és magyarázó jegyzetekkel ellátta dr. *Balits Antal* székesegyházi kanonok. Ára csak 1 frt, Kit ne érdekelne az Ur Jézus Krisztusnak élet-története, amelyet mindenki ismer ugyan, de rendszeresen és időrendben nagyon kevesen ismernek. Sőt népies könyv még nem is volt eddig a magyar irodalomban, mely édes Jézusnak életét eképp tárgyalta volna. Balits ur tehát a rendszert tekintve, üttörő munkát végzett. S derekasan végezte, mert könyve könnyed, egyszerű, világos. Teménytelen jegyzeteivel pedig a nehezebb helyeket megvilágítja. Ajánljuk is a legmelegebben olvasóink szíves figyelmébe. Reméljük, hogy ezt a nagyon hasznos könyvet, a mi Jézusunk hiteles élettörténetét minden előfizetők megveszi. Kapható a *Magyar Néplap* szerkesztőségében. Budapest, Práter utca 44. sz. Aki 1 forintot beküld annak azonnal küldjük a könyvet.



M. V. (Nakk.) A könyvet elküldtük. Azok az urak már rég más utra tévedtek s most az ellenségek táborából lövöldöznek reánk. A sorsjegyek még nem nyertek. — **T. m. J.** (Jász-Arokszállás.) Ne higgye, hogy nekünk a huzakodásban

kedvünk telik. Dehogyan is. Azért akartuk minden áron elláritani annak kitérését, de amazok nem akarták. Mi megmondtuk előre, ha összetűzés lesz, az a szegény nép úgy összezavarodik, hogy azt se tudja, kinek higgyen, kinek szavára hallgasson. De hiába volt minden. Molnárék veszekedni akartak. Mi ma is készek vagyunk a békére, csak jelentsék ki, hogy a 29 pont felett hajlandók szóba állni, a nép javát hajlandók ölkarolni, a népert hajlandók küzdeni s a béke folytán fölszűnő váló *Néppárt* című lapot hajlandók föladni. Amint ezeket megígérik, azonnal szent a béke. Láthatja tehát, hogy a béke helyre állítása amazoktól függ egyedül, mert mi készek vagyunk rá. Tehát ne nekünk mondja, hogy igyekezzünk a békét helyreállítani, hanem mondja Molnáréknak, mert ők azok, kik a békét feldúlták, kik a néppártot elhagyták s a békességet ma se akarják. Ha mi akarjuk is, de ha ők nem akarják, mit ér az? Ők eltávoztak a néptől, tehát vissza kell térniök a néphez, mert a hiba másképp nem lesz helyre hozva. — **R. Sz.** (Hánta.) Levelét megkaptuk. Később majd közöljük is. — **K. V.** (Tót-Szt.-Márton.) Örülök, hogy nem tévelyedtek meg. Csak legyenek kitartók, győznünk kell, mert mi az igazságért és a népert küzdünk. Aki pedig az igazságért és a népert küzd, azt nem hagyja el az Isten. — **G. V.** (Vágh.) Forduljon egyenesen az intézethez s onnét majd megírják a föltételeket. — **K. P.** (Baden.) A Ch. Volksblattot Auer István szerkeszti. Molnár János ur csak kiadója a lapnak. — **E. Sz.** (Vágkirályfa.) Nem akarunk annyira személyeskedni. — **N. V.** (Nagy-Légh.) Forduljon egyenesen a pénzügyminiszterhez. — **15676.** (Lébeny.) A kölcsön ügyében méltóztassék egyenesen az intézethez fordulni. — **Cz. J.** (Szalatnya) Z. J. benyújtotta. — **M. J.** (Süttör.) A gazdák és iparosok általános hitelszövetkezete fölszámolás alatt van. Helyisége VII. ker. Dobány-utca 84 szám. — **Bartha L.** (Bangor Walworth, Amerika.) A június utóján küldött 6 frt el van könyvelve. — **F. Gy.** (Sajó-Németi.) Dr. Bakonyi ur lakása Király-utca 82 sz. — **M. K.** (Baksa.) Az iszonyu adóztatás terhén csak a 29 pont megvalósulásával lehet könnyíteni. Tehát legyenek azon, hogy mindenütt 29 pontos képviselőt válasszanak. Ha ez meg lesz, majd akkor fölkel a megkönnyebbülés napja. — **B. Sz.** (Vágkirályfa.) Küldjük az összes hiányzó számot. — **Sz. J.** (Rohonc.) Megfigyeljük. — **B. K.** (E. Rádóc.) Belügyminiszteri engedelem nélkül nem szabad gyűjteni, mert büntetnek. — **B. G.** (Gyöngyös.) A 2 forint lapunk 40-dik számában ki volt már mutatva. Csak annyi hiba esett benne, hogy nem Szalóki Jánosné nevében volt, hanem az ön nevében. De itt most a hibát helyre igazítjuk. Sorsjegyei nem jöttek ki. —

Gyömöryné. (Gyürki.) Nem ön-e a Kovács Amália? Ugyanis, Kovács Amália néven van 3 frt. Gyürkiről kimutatva a 43-ik számban. Azt hisszük, ez az ön pénze s az csinál zavart, hogy két nevet is használ. — **T. J.** (Veszprém.) Lehet, hogy igaza van önnek, mikor azt hiszi, hogy a mult vasárnap már azért nem tartott népgyűlést a Molnár-párt, mert nincs, aki a gyűlésein megjelenjék. De talán mégis inkább hihető az, amit más oldalról hallottunk, hogy a csángókhoz akartak menni Bukovinába, de az *udvari időjósok* a mult hétre ezt a jövendölést tette nekik: „A hét elején változó időjárás, amely a hét vége felé havasesőben végződik.“ (Néppár 5. sz.) Ezért nem mertek a lakásukból kimozdulni. — Azt mi még nem hallottuk, hogy Molnárék Erdélyben oláh medvetáncolatával szerződtek volna, hogy az esőit össze nekik népgyűlésekre a népet a falukon, hogy aztán ők neki beszélhessenek. Lehet azonban, hogy ön jobban van értesülve mint mi.

Budapesti piac.

Buza. Tiszavidéki 8.25—8.63 frt. Pestvidéki 8.25 frt. Fejérmegyei 8.35 frt. Pestmegyei 8.25 frt. Bácskai 8.22 frt. erdélyi 8.25 frt.

Rozs. 6.52—6.57 frt.

Árpa. 5.85—6 frt.

Liszt.

0	1	2	3	4	5	6	7
14.30	13.70	13.10	12.50	12.10	11.80	11.10	9.80
	7½	8		finom		goromba	
	7.90	6.20	Korpa	4.20		4.30	

Széna, szalma, takarmány. Jobb széna 2.40—2.90 frt. Muhar 3.10. Alomszalma 1.30. Zsuppszalma 1.70. Szecska 2.10, száz kilónként.

Báromf. Élő csirke rántani való 65—75 kr, sütni való 70—1.10 frt. Tyuk 90—1.30 frt. Kacsa hizott 2.20—2.60 frt, sovány 1.60—1.70 frt. Lud hizott 4.60—5.20 frt, sovány 3.—3.20 frt.

Tojás. Friss I. rendű 100 darab 3.30—3.40.

Keresztények! Csak keresztényeknél vásároljatok!

Tessék képes árjegyzéket kérni!



Olesó és kitünő hangszerek csakis
Bárány Dezső
mű-hangszerésznél kaphatók
Budapest, VIII., Kerepesi-ut 57 á.
Nevezetesen:
**harmonikák, hegedűk, fuvolák,
czimbalmok, czipiterák**
és mindennemű hangszerek jótállás
mellett.
!!Képes árjegyzék vidékre ingyen!!

Készpénz kölcsön

földbirtokokra és házakra,

a valódi bec-érték három negyed ré
széig 20—60 évi **törlesztésre** Bir
tokos fölmondhat, pénzintézet ellen
ben nem.

Lebonyolítás 14 nap alatt.

Konvertálás bélyeg- és illetékmentes.

Semmi előleges költség

Beküldendő csakis telökkönyvi kivonat és katasz-
teri birtokiv másolat.

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet
Budapesten, VI., váczi-körut 39.

Intézetünk az **egyedüli**, mely az ország
minden megyéjéből hatóságok és a legte-
kintélyesebb földbirtokosok által okmánysze-
rűleg ajánlva van s fennállása óta (1890)
50.000.000 frinyi kölcsönököt szavazott meg.

Kiadó vendéglő.

Nagy-Piszaniczán a nagy vendéglő azonnal bérdbeadó a korcsmával, három nagy szoba, konyha, kamara, pincze, istálló, kocsiút és kert, valamint a hezzátartozó mészárszék nagyon ocsó árért megkapható. Bővebb felvilágosítás, valamint a feltételek megtudhatók **Jandre Cikusanál, Nagy-Piszanica, up Gergyevác** (Horvatország.)

Egy jó családból

való középkorú hajadon, ki a háztartás minden ágában teljesen jártas, mint hávezetőnő egy jobb plebánián keres alkalmazást s nem annyira a fizetés, mint jó bánásmódra reflektál. Címe megtudható e lap kiadóhivatalában.

Gazdáink szives figyelmébe

a legmelege'ben ajánljuk az egész világon elterjedt páratlanul jó hatásának bizonyult gyógyszer

Disznóvész ellen,

mely a sertéseknek fellépő vészt annak tovább terjedését megátalja: Kifünő vegyi összetételénél fogva nemcsak a különféle betegségektől óvja meg a sertéseket, hanem azoknak hizását a legnagyobb mértékben előmozdítja; — mit számos ezekre menő köszönet és hála nyilvánítasokeléggé igazolnak. Ára használati utasítással együtt egy eredeti nagy félkilós csomagnak 50 kr., egy kilós nagyobb csomagnak 90 kr. — 10 csomagos rendeléseknél hérmertve küldi a

Szent István gyógyszer-tár, Somogy-Szili.

Ugyancsak itt kapható a köszvény, rheuma, csúsz, izom kereszt s mindennemű csontbántalmaknál kiválóan jönnek bizonyult

Köszvény-Balzsam,

mely gyógybalzsam már igen sokaknak adta vissza teljes egészségét — mit eredeti okmányok igazolnak. Rendszeres használatánál kiüzi a csontnak mindennemű bántalmait, a szervezetet feltűnően edzi s így természetes tulajdonsága az, hogy a testnek fiatalos rugékonyságot ad. Egy eredeti üveg ára használati utasítással 70. Egy nagyobb eredeti üveg ára 1 frt 25 kr.



Megrndésnel kérétek a lapra hivatkozni.

STOWASSER J.

Cs. és kór udvari hangszergyáros, tökéletesen javított és szabadalmazott tárogató feltalálója

Budapest, II., Lánzhíd-u. 5.

Hegedűk 3, 4, 5, 6 frtól feljebb.
Gordonkák 8, 10, 12, frtól feljebb.
Trombiták 12, 15, 18, 20 frtüg.
Czimbalmok 35 frtől 300 forintig.
Tárogató ősi magyar hangszer 20 frtől 60 frtüg.

Harmonikák 2, 3, 5, 6, 8, frtól feljebb.
Községi dob két verővel 9 frt 50 kr.

Finom hegedű

vonóval és lakirozott fatokkal

8 forint.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve megküldetik.

Dupla villany-delejes kereszt vagy csillag.

E. B. sz 86.967. gyógyit és felvidit jótállás mellett! köszvény, rheuma, asztma, álmatlanság, fülzugás, ischias, nehéz hallás, idegess g, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migrén, szivdobogás, tehetetlenség, fejfájás, epilepsia, eskór



valamint minden idegbajban. Még 20 éves betegségek teljesen meg lettek vele gyógyítva! Azon beteg, a ki az én készülékemről legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, a pénzt azonnal vissza kapja. A hol már semmit sem használt, ott kerem az én készülékemet megkísérteni.

A kis készülék 2 frt, csak gyermekeknek és nagyon érekeny nőknek alkalmazandó. A nagy készülék 3 frt, re. i. b. de legfeljebb 20 évig tartó betegségeknél alkalmazandó. Utánvetel vagy előleges fizetés mellett küldi szét a központi elárusító hely a bal- és kiüföld részere.

MÜLLER ALBERT Budapest, V., Kálmán-u. 19 P.

Főraktár: Garay G.-nél Budapest, V., Lipót-körút 21 a Petrovics N. droguistánál, Budapest, IV., Bécsiutca 2. szám.

Sertésvész és mindenféle sertésbetegségek ellen egy

minden háznál található szert ajánl, mely évek óta kifünő övszernek bizonyult. — Alulirt család sertéseinél ezen övszer 50 év óta használtatik s azóta egy sertés sem hullott el, de még beteg sem volt. Használati utasítást díjmentesen küld **Gyömrei János**, Zenta, Bácsm. Árpád-utca 315. sz. (Válaszra 15 kros bélyeg melléklendő.)

RÉTAY és BENEDEK

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára

oltár és szószék-építészet, templomdiszító és aranyozó vállalat

Budapest IV. kerület, Lipót-utca 21. sz.

A szakmált. és főlisztelőndő Császár György kuloesal érsek, a budapesti és a kerdívásárhegyi oltáregylet szállítói.



Ajánlják bőven felzerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, füzöltö-, iskolai és temetőkezesegyl-ti, iparos alegyleti lobogókat, szentségtartóka kelyheset, áldoztató kelyheset, kereszteteket, füstö öket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokot, nagy választékban! Elfogadják stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária trónok, Krisztus-sirok és szószékek akármily n rajzszerinti művészies elkészítését. Egyházi kelmék, csipkék, falfeszítetlek, bucsujáró fészmetek nagy választékban kaphatók raktárunkon.

Kivánatra készségesen küldünk hérmertve árjegyzékeket és alkalmas mintákat

Huzás november 16. 17.

M. kir.

Osztály-



Huzás november 16. 17.

szab.

sorsjáték.

I. CZ.

Mindaddig, míg e földön ember él, gondolatai oda lesznek irányítva, hogy magát s hozzátartozóit a lehető legjobb körülmények között tartsa fenn s bármily elvekkel bírjon is a vagyonszerzés módját illetően, — különös ritka esetben van megelégedve azon keresettel, — melyhez hivatásszerű foglalkozása révén juthat. — Ezen általános elismert ténynek okát nem nehéz kitalálni, mert mindenki tudja, hogy az „élet“ manapság mindig nagyobb s nagyobb követelményeket támaszt az egyesekkel szemben.

Sokan a könnyebb megélhetés utáni vágytól eltelve a börzén kísérlik meg szerencséjüket, de ezen meg gondolatlanok már előre is veszve vannak, mert itt ha valaki például 1000 forintot akar nyerni, annak legalább is két, sőt háromszor annyit kell kockáztatni s ily körülmények között nem esoda, hogy a tőzsde oly sok családot juttat koldusbotra.

Az ok pedig abban rejlik, mert itt nagyobb a kockázat, mint az esély.

A m. kir. osztálysorsjátéknál ez megfordítva áll.

Elenyészítő csekély kockázattal rendkívül kedvező nyerési esély áll szemben. Itt csak meggazdagodni lehet de tönkre menni nem.

A sorsjáték összes betétei nyereményekre fordítanak s csak így lehetséges, hogy a kibocsájtott 100.000 sorsjegy közül 50.000 s így

minden második szám

nyereménnyel soroltatik ki.

A főnyeremények pedig oly magas összegűek, minőkkel a most fennálló sorsjátékok egyike sem dicsekedhetik. A legmagasabb közöttük esetleg

1 millió korona

és azonkívül egyenként 600.000, 400.000, 200.000, 100.000, 90.000, 80.000, 70.000, 60.000 stb. stb. összegű főnyeremények jutnak a résztvevőknek.

Az osztálysorsjáték a szerencsekiserletnek legajánlatosabb módja, mert eltérően az erkölcsileg is káros szerencsejátékoktól, nem vonja el az embert rendes foglalkozásától s dacára a rendkívül kedvező esélyeknek alig jár kockázattal. Tekintve, hogy a sorsjegykészlet igen csekély, kérem kell, hogy becses megrendelését alantí jegy felhasználásával mielőbb birtokomba juttatni szíveskedjék, hogy azt soron kívül elintézhessem.

Teljes tisztelettel

Fekete Károly,

a m. kir. osztálysorsjáték főtáru-átó helye
V., Deák Ferencz-utca 14.

Ez a megrendelési jegy levágandó s beküldendő. Bérmentesen levelek nem lesznek el fogadva.

M. N.

Megrendelési lap.

Tek. Fekete Károly urnak

Budapest, V., Deák Ferencz-utca 14.

Megrendelők szíveskedjenek az alábbi m. kir. szab.

osztálysorsjáték első osztályára:

Egy egész sorsjegyet á 6 frt — kr.

Egy fél sorsjegyet 3 „ — „

Egy negyed sorsjegyet 1 „ 50 „

Egy nyolczad sorsjegyet 75 „

Postai alványonnyal küldöttem frt krt.

I le melléklettel frt krt.

A sorsjegyet t kérem utánvétellel küldeni.

A féléves sorsjegyet

Név

Foglalkozás

Lakhely

Közelebbi czim

Kelt

Jegyzéke az V. sorsjáték 50,000 nyereményének.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben a tervezet 9. §. szerint

1,000,000 Korona.

	Jutalom	Korona
1	nyer. á	600.000
1	"	400.000
1	"	200.000
2	"	100.000
1	"	90.000
1	"	80.000
1	"	70.000
1	"	60.000
2	"	40.000
1	"	30.000
5	"	25.000
1	"	20.000
7	"	15.000
3	"	10.000
31	"	5.000
67	"	3.000
3	"	2.000
432	"	1.000
763	"	500
1238	"	200
31790	"	300,
3900	"	170
4900	"	130
3950	"	100,
2900	"	80
	"	40
		13 160 000

50000 nyeremény és 1 jutalom
Nyeremény esetén óvatos közlés s legszigorubb titoktartás.

A hivatalos sorsolási jegyzéket a m. t. megrendelőimnek a huzás befejezése után azonnal megküldöm.

A hivatalos játéktervezet minden megrendelőnek díjmentesen megküldetik.

Az első osztályu sorsjegyek á al:

Egy egész sors egy 6 frt. — Egy fél sors egy 3 frt. Egy negyed sorsjegyet 1 frt 50 kr. Egy nyolczad sorsjegyet 75 kr.